YENİ AFACAN

HAFTALIK ★ RESİMLİ ★ ÇOCUK ★ MECMUASI ★★★

Her daldan bir yaprak

AYARLI SAAT

Afacan, arkadaşı ile güzel güzel oynarlarken, küçüğü birdenbire ağlamağa başlamıştı. Anneleri telâşla koşup yanlarına geldi.

— Kardeşin neye ağlıyor? Bir şey mi yaptın yoksa Azmi?

Azmi boynunu bükmüştü:

— Vallahi bir şey yapmadım anne, ama bu kalın kafalıya biraz bilgi vermek istiyordum, ağlamağa başladı.

— Ne bilgisi?

— Boğaz bilgisi anneciğim. Demin ona verdiğin çukulatanın nasıl yeneceğini göstermek için elinden aldım, başladı bağırmağa.

TEHLİKESİZ DENİZ

Olur mu? Yüzmek bilmeyen her denizde boğulur, diyeceksiniz ama öyle değil. Filistinde Lût göl ü vardır. Bu göl, deniz kadar büyüktür. Lût gölünün suyunda, Akdeniz suyunun üç misli tuz vardır ve bir kilo Lût gölü suyu 235 gram tuza maliktir. Lût gölünde yüzmek bilmeyen insanlar bile suya batmaz, suyun yüzünde kalır ve boğulmazlar.

MUZDAN BENZİN

Muzun ne kadar lezzetli bir yemiş olduğunu elbete bileceksiniz. Fransız sömürgelerinden yeni Ginede çok muz yetişir. Bazan o kadar çok yetişir ki piyasayı düşürmemek için bu muzları sat mazlar ve denize atarlar. Açık göz bir Fransız, bu muzları atmaktansa bunlardan birnevi ispirto yapmayı düşünmüş. Fakat bu ispirto öteki ispirtolara benzemiyor. Otomobilin benzin haznesine doldurulmuş, otomobili mükemmel bir surette işletiyor. Yani, benzin yerine kullanılabiliyor. Bin kilo muzdan 80 kilo mmuz benzini çıkarılıyor - muş.

DOĞRU MU, YANLIŞ MI?

1 — Kahve, bezelye gibi kabuklu olarak yetişir.

2 — Mili kilometreye çevirmek için, elde bulunan sayıyı 1,6093 ile çarpmak lâzımdır.

3 — Çam ve at kestanesi ağaçları yaz kış yemyeşil yapraklar içindedir.

4 — Detroit şehri Mişigan devletinin başkentidir.

5 — "Mavi Tuna" derler ama Tuna nehri mavi değildir.

6 — Fiji adaları yanardağların patlamasından meydana gelmiştir.

7 — Kritsof Kolomb Amerika kıtasına hiç bir zaman ayak basmadı.

8 — Fransızların meşhur kadın tiyatro sanatkârları Sarah Bernar film çevirmiştir.

9 — Yemek yenirken insan yanında oturan kimse ile konuşmayabilir.

(Cevapları 11 inci sayfada)

ANLAŞILMIYAN NOKTA

Küçük Afacan, babasına sordu:

— Baba, maymun bizim dedemizmiş, öyle mi?

— Evet oğlum.

Afacan biraz düşünür ve hayretle:

— Haydi elini, yüzünü yıkayıp temizlediniz, tüylerni kesip traş ettiniz diyelim, ya ne diye kuyruğunu kesip te canını acıttınız?

Babası hayretle:

— Kimin?

— Kimin olacak, dedemin!

6 KASİM 1950

YENİ AFACAN

İDAREHANE
Ankara caddesi NO: 87
Basıldığı yer: VAKIT YURDU

Haftada bir Pazartesi günleri çıkar.

ABONE ŞARTLARI
Seneliği 52 nusha 800 Kr.
Altı aylığı 400 Kr
Üç aylığı 200 Kr.

SAYI 7

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden: M. KIZILTAN Teknik Sekreteri: Selâmi MÜNİR

KURUŞ 15

Aydede

Bulutsuz ve berrak gecelerde, mehtap da olursa, uçsuz bucaksız gölte gümüş bir tepsi gibi pa rıl parl yanan Ay dedenin seyrine doyum olmaz. Kim bilir siz. ler de kaç defa kendi kendinize ayı seyredip "acaba nenin nesi - dir?,, diye düşündünüz. Şüphe yok ki okulda, öğretmenleriniz de size Ay dededen bahis açtılar. Ay dedenin, dünya çevresinde dönüpdurduğunu her halde bili. yorsunuz. Ay dede dünyanın pey kidir. Ama, bizden daha bahtlı ve bir tane yerine üç, dört tane ayı olan yıldızlar da vardır. Meselâ Zühal yıldızının üç ayı var. dır ve Zuhal yıldızı mehtaplı gecelerinde oradaki insanlar — e. ğer varsa — Gökte bir yerine, üç ay seyrederler.

Bu ay dede ne işler yapıyor acaba? Merak ediyor musunuz? Kısaca anlatayım. Ay dedenin yer yüzünde gözle görünen baş - lıca marifeti deniz sularının kıyı larda alçalıp yükselmesidir. Buna med ve cezir derler. Bunun denizcilikte çok büyük önemi var dır. Öyle bazı limanlar vardır, ki gemiler oraya suların çekildiği zamanlarda giremez. Çünkü çok sığdır ve geminin dibe oturması tehlikesi vardır. O vakit kaptan. lar limanın ağzında demirler ve suyun yükselmesini beklerler. Bunu bilniyen gemiciler de muhakkak kazaya uğrarlar.

Bir çokları, ayın daha başka ö. devleri olduğuna da inanırlar. Meselâ, bir gün sonra havanın nasıl olacağını aya bakıp kestire. bileceklerini sanırlar. Ayın önünde ince ince bulutlar hızlı rüz - gârla geçip giderse, ertesi gün hava kötü olacaktır. Yok, bulut. lar durgun olur ve ayın çevre - sinde hareketsiz dururlarsa, er. tesi gün hava güzeldir, derler. Bu, aka yakındır da zira rüzgâr-lı ve yağmurlu günlerde bile çok kere akşam yaklaşınca hava dur. gunlaşmaz mı? O halde demek ki ay, soğuğu ve rüzgârı korkutup kaçırıyor.

Halbuki işin erbabı, hiç de bu çeşit sözlere kulak asmamakta - dır. Onlara kalırsa, güneş battık. tan sonra hava soğuyuverdiği i. çin bulutlar da çabucak aşağılara iner ve sis haline gelir. Göğün berraklaşmasının sebebi budur. Bu şekilde daha sıcak hava tabakalarına inen bulutlar, dağılırlar ve hava tertemiz olur. Yoksa ak. şamları havanın bulutsuzlaşması. nın başka bir sebebi yoktur.

Kışın, gece mehtaplı ve gök berrak olduğu zamanlarda hava. nın daha soğuyacağına inanılır. Çünkü ay, ortalığı ısıtmamakta, bilâkis soğutmaktadır. .

Halk böyle sanır ama, erbabı bu inanca da gülümser. Ayın dünyaya soğukluk verdiği doğru değildir. Bilakis aydan gelen ışık lar dünyayı bir derecenin altı bin de biri kadar ısıtmaktadır; der - ler. Mehtaplı kış gecelerinin bilhassa soğuk olmasının sebebi baş kadır. Böyle gecelerde havadaki sıcaklık daha çabuk bir surette boşluğa yayılır. Gökte bulut olur sa, bu bulutlar, sıcaklığın boşlu. ğa yayılmasını önler ve kaçıp git mesine engel olur. Berrak ve meh taplı gecelerin, bulutlu geceler - den daha soğuk olmasının sebebi budur.

Demek oluyor ki kötü havayı ayın omuzlarına yüklemek, hak. sızlıktır. Ay bize zararlı olmak şöyle dursun, bilâkis gönderdiği göze görünmez ışıklarla, faydalı bile olmaktadır.

Göğün Rengi

Kime sorsanız "mavidir!,, di. yecek. Yalan değildir, ama pek doğru da değildir. Göğün rengi 8500 metre yüksekliğe kadar de. ğişmez ve açık mavi görünür. 1 1bin metre yükseklikte göğün rengi koyu mavidir. 13 bin metrede ise koyu mor bir renk alır. 22 bin metreden yukarıda gök âdeta simsiyah bir renk peyda eder.

İSTİKBALDE İNSAN NASIL OLACAK?

Ceneveli doktor Morselli istik baldeki insanın nasıl olacağını şöyle anlatıyor:

"Kafa tası tüysüz, parlak ve gayet yuvarlak olacak. Müstak - bel insanın yalnız yirmi dişi bulu nacak, ayağında beşten az parma ğı olacak, kolları kısalacak, ka. dınların vücutları zayıflayacak.

Yedi Başlı Ejder

BÜYÜK ŞARK MASALI

Bunları birer birer alıp aşağıya uçuruma attı.

Meğer uçurum böyle taş olmuş insanlar ve hayvanlarla dolu imiş. Kadın da sihibraz olduğu için mütemadiyen insanlardan intikam alırmış.

Sabah oldu. Ertesi gün geçti. Gece oldu. Yine sabah oldu. İki gün iki gecedir prens yoktu. Sarayda âdeta matem başlamıştı. Prenses, kral, ve bütün saray halkı etrafa haberler saldırdılar. Hep boştu.

Bu günlerdeydi. Avcının kardeşi avcı yabancı memleketlerde dolaşırken kardeşini göreceği geldi ve doğruca ayrıldıkları yere gitti. Burada kamayı sapladıkları büyük ağacı buldu.

Kamanın kardeşinin gittiği tarafında pas vardı. Biraz yeri de parlıyordu. Delikanlı birdenbire:

— Ah.. dedi. Kardeşimin başına bir felâket geldi. Fakat henüz kurtulmak imkânı var.

Hemen atına atladı. Yıldırım gibi onun gittiği tarafa ilerlemeğe başladı.

Az gitti, uz gitti. Bir şehre kavuştu. Bu şehir kapıcısı yandaki hayvanlarla bunu görünce selâm durdular. Krala, prensese müjdeciler gitti. Herkes kardeşine çok benzeyen avcıyı prensin kendisi zannetmişlerdi.

Kral bile onu zannetti. Prenses bile kocası geldi diye sevindi. O:

— Karıcığım. Avda biraz geciktim. Kusura bakma, dedi. Geceleyin yataklarına çekilme zamanı gelince avcı yine hiç vaziyetini bozmadı. Yalnız yatağa girince kılıcını çekti ve prenses ile arasına uzattı. Prenses kocasının bu halinden bir şey anlamadı.

Bir kaç gün böyle geçtikten sonra avcı kardeşinin vaziyetini kısmen anlamış ve saraya yakın olan ormanı da öğrenmişti.

Bir sabah erkenden yola çıktı. Hayvanları da beraber aldı. Ormanda o da güzel bir ceylân gördü. Yolunu kaybetti. Fakat bu delikanlı kurnazdı. Geceleyin a-

****

Yazan: Sabri YILDIRIM

****

— 7 —

teş yakınca etrafını iyice kontrola başladı. Gece yarısı olmuştu. Yine bir insan sesi yükseldi:

— Ey in misin cin misin, yoksa âdem oğlu musun?

— Ne inim, ne cinim, senin gibi bir adem oğluyum.

— Burada donuyorum. Bana yardıma koş.

Bu bir kadın sesi idi. Delikanlı hiç vaziyetini bozmadı:

— Gel buraya.

— Gelemem. Yanındaki hayvanlardan korkarım.

— Öyle ise gelme.

— Öyle deme. Ben donuyorum. Şu sopayı al. Hayvanlara dokun da ben geleyim.

— Ben sopa filan alıp hayvanlarıma dokunamam.

— Öyle ise gelmem.

—Ben de seni öldürürüm.

Dedi ve hemen elindeki oku koca karının üzerine fırlattı. Kocakarı buna kahkaha ile mukabele etti.

— Bana ok filan tesir etmez.

Fakat delikanlı bütün hayvanları üzerine saldırttı. Korkan sihirbaz ateşin üstüne düşünce ensesinden yakaladı:

— Söyle kaltak karı. Diye bağırdı. Şimdi seni öldüreceğim. Yoksa kardeşimi bul.

Sihirbaz kadın korktu. Elindeki sopayı delikanlıya verdi :

— Bununla kardeşine vur, canlanır, dedi.

Çok sevinen delikanlı bir de aşağıya inince ne görsün, kardeşi gibi yüzlerce adam taş olmuş orada durmuyor mu? Elindeki sopa ile hepsine birer birer dokundu. Ufak bir ses çıkar çıkmaz hep canlanıyorlardı. Nihayet kardeşine geldi. Ona dokunur dokunmaz kardeşi gerinerek, esneyerek kendine geldi.

Kardeşini karşısında görünce kucaklaştılar. Öpüştüler.

Kendilerine gelenler kocakarıyı yakaladılar, parça parça ettiler. Koskoca orman birdenbire şenlendi. Ağaçların yaprakları yeşillendi. Karanlık yollara neşe geldi. Ve sevinç içinde felâketten kurtulanlar ormanın yolunu bulup kurtuldular.

İki kardeş yanlarında hayvanları olduğu halde ormandan çıktılar. Şehre girerken kardeşi olup biteni anlattı. Saraya nasıl geldiğini ve kendisini benzettikleri için nasıl hürmet ettiklerini prensesin koynuna bile girdiğini söyledi.

Prens olan kardeşi bu sözleri duyunca müthiş kıskandı.

— Demek.. karım.. bana hanet etti. Bunu da kardeşim yaptı, dedi ve kılıcını çekerek kendisini kurtarmış olan kardeşinin kellesini bir vuruşta kopardı.

Fakat kardeşi önünde ölü olarak yatınca çok pişman oldu. Hüngür hüngür ağlamağa başladı.

Yapacak hiç bir iş kalmamıştı. Ağladı.. ağladı.

Bunu gören tavşan efendisinin önüne geldi ve hayat otunu hatırlattı.

Kardeşinin canlanmasını dört gözle bekleyen prens:

— Haydi tavşanım, çabuk git gel, dedi.

Tavşan yel gibi gitti ve çok geçmeden geldi. Hayat otundan getirmişti. Onu sürdüler, kardeşinin başını güzelce yerine koydular.

Kardeşi gözünü açtı. Olup bitenden haberi yoktu.

— Biraz uyumuşum da.. Kardeşciğim.. diye söylendi.

— Haydi gidelim.

— Gidelim.

Bu esnada tilki bir tekifte bulundu:

— İkiniz de birbirinize benziyorsunuz. Acaba birbirinizin elbisesini giyerek şehrin mukabil kapılarından içeriye girmez misiniz? Kral ve prenses şaşırsın!

Bu teklif çok güzeldi. Hemen

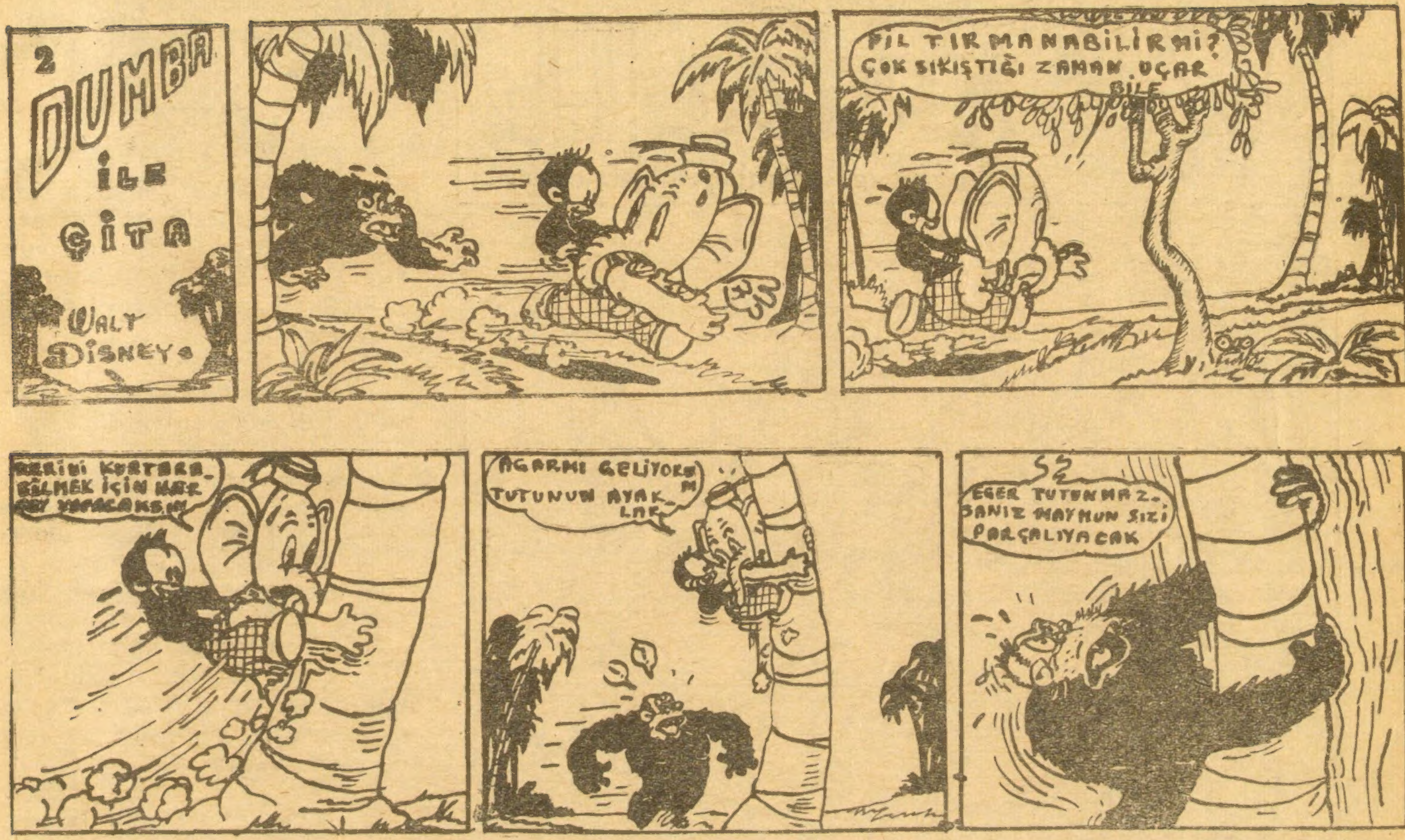

elbiselerini değiştirdiler ve biri şehrin gündoğdu kapısından d.. ğeri de günbatı tarafından içeri ye girerken her iki taraftan da müjdeciler koşa koşa saraya gel diler.

— Prens geliyor.. Prens ge. ıiyor.

Kral şaşırdı. Bir adam ayni zamanda ayni saatte iki kapı - dan içeriye nasıl girer?

Bunda bir yanlışlık var diye düşünürken iki kardeş de ayni dakikada sarayın kapısında bu. luştular. Büyük merasimle içe. riye girdiler. Kralın huzuruna çıktılar. Ve sordular:

— Kral hazretleri. Hangimiz sizin damadınızdır?

Kral şaşırdı. Kızını çağırdı.

— Kızım. Hangisi senin ko. candır.

— Bu. .

— Hayır, bu.

Kız bir türlü kocasını bilemi. yordu. Hep birden gülüştüler. Nihayet damad olan avcı deli - kanlı:

— Ben prensim, dedi. Bu da benim kardeşim.

Delikanlı başından geçen macerayı anlattı. O gece saray. da büyük bir ziyafet verildi. Zi. yafette prens ile prenses yanya. na oturmuş, kardeşi de kralın yanına düşmüştü.

Prenses kocasına; kardeşinin geldiğini fakat geceleyin yatar. ken yatağa kılıç koyduğunu, bunun sebebini o zaman anla. yamadığını, şimdi öğrendiğini birer birer anlattı.

Prens çok sevindi. Sofradan kalkarak kardeşini kucakladı. Tekrar tekrar öpüştüler. Bu es. nada kardeşi de yanında bulu - nan güzel bir kızla göz göze ge. liyorlardı. Kardeşine yavaşça sordu:

— Bu kız kim?

— Bilmem.

Prens prensese sordu.

— Halam. Henüz gençtir, ev lenmedi.

Kardeşinin bu kızı çok sevdi. ğini prensese söyledi. O da he. men babası krala söyledi. Kral kız kardeşinin muvafakatını a. lınca sofrada bulunan bütün mi safirlere yüksek sesle müjdele. di:

— Varisim ve bugünkü vazi yette veliahtım bulunan prensin kardeşi bu güzel delikanlı ile kız kardeşim prensesin düğünle rini yapmağa muvafakat ettim. Her ikisi de birbirlerini çok se. viyorlar.

Bu kurulan masamız tamam kırk gün kırk gece kalkmıya - caktır. Yarın bütün şehir bay. raklarla donanacak. Çalgılar calacak ve hayatının en mesut dakikalarını yaşadığını bütün dünyaya ilân edeceklerdir.

Bu büyük ve mesut günlerim şerefine 40 gün 40 gece bütün memleket ahalisine ziyafet çeki lecektir. Herkes yiyip, içip eğ. lenecektir.,,

Bu sözler üzerine salonda baş layan neşe saraya, saraydan şe. hire, şehirden bütün memlekete taştı. 40 gün, 40 gece yediler, iç tiler, eğlendiler. Yeni prensin de düğünleri olurken babalarını buldurdular, babalıklarını bul - durdular. Onlar da bu sevinç günlerini gördüler.

Düğün bitti. İki prens birbir. lerini en ufak bir sözle bile incit miyerek ölünceye kadar mesut yaşadılar.

SON

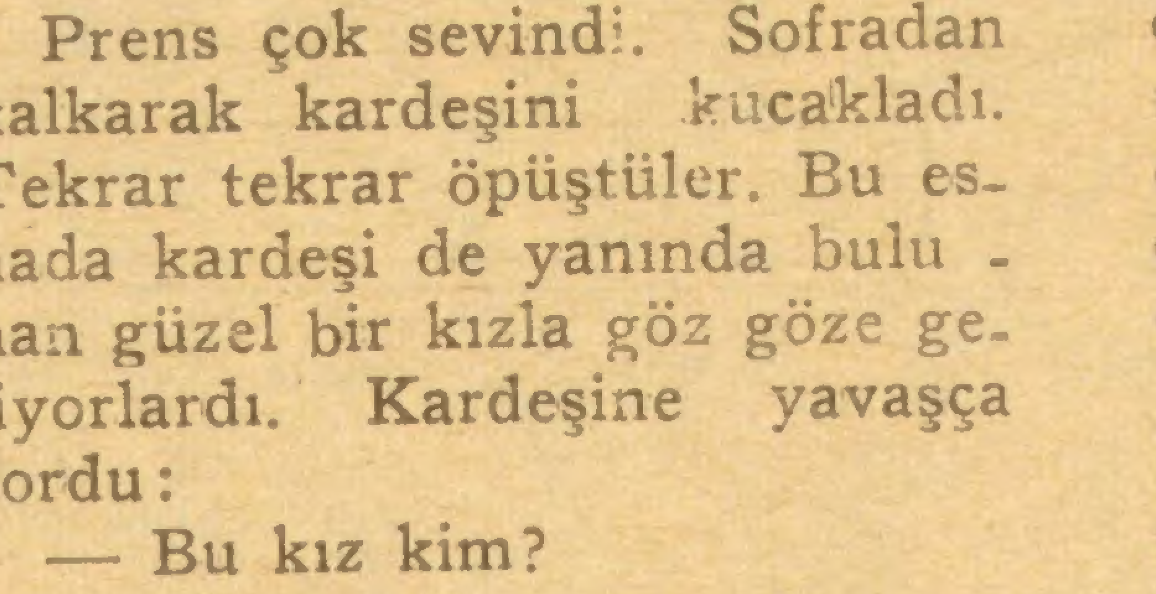

DİKKAT !..

Bu para kuponlarımız, bizce "2" kuruş değerindedir. Bu kuponlardan 15 tane biriktirip, idaremize getirenlere 30 kuruşluk kitap verilecektir.

BİRAZDA GÜLELİM

PARÇA

O gece Afacanlara, çok güzel piyano çalmasını bilen misafir gelmişti. Herkesin istediği parçaları ayrı ayrı çaldıktan sonra, sıra küçük Afacan'a gelmişti:

— Sen hangi parçayı istersin? diye sordular.

Afacan, hemen:

— Dünden kalan çikolata parçasını! diye cevap verdi.

UYUDUKTAN SONRA

Afacanın büyük babası biraz rahatsızdı. Canı sıkılmasın diye, Afacan onun başucuna oturmuş kitap okuyordu. Yatma zamanı gelince, esneyerek kalktı:

— Allah rahatlık versin büyük baba.. Uyuduktan sonra bana seslen de, gelip elektriği söndüreyim...

KABAHAT KİMDE İMİŞ

Yaptığı yaramazlıklardan dolayı annesi Afacanı biraz hırpalamıştı. Canı vanan kücük Afacan nihayet dayanamadı:

— Anne, sen dayak atmak için mi çocuklarını dünyaya getirdin ?

— Hayır evlâdım, onları sevmek, oksamak. güzel güzel büyütmek için.. Uslu olurlarsa tabiî...

— Kabahat sende öyle ise.. Yaramazlarını bırakıp, yalnız uslularını dünyaya getirseydin!..

o

YENİ AFACANIN ÖZEL SAYISI

Baştan başa res'mli olan bu özel sayısı basılmaya başlamıştır. Şimdiden bayiinize ısmarlayınız.

Afacan okuyucularına

Her okuldan bir öğrenci muhabir istiyoruz. Talip olmak isteyenler hüviyetlerinde kullanılmak üzere iki adet resimle onbeş kuruşluk damga pulu ile cumartesi günü saat 2-4 arasında Ankara caddesi 87 numarada Afacan idarehanemize müracaat etmeleri.

Sinema Kuponu No: 4

7 CÜCE İLE KARACADI

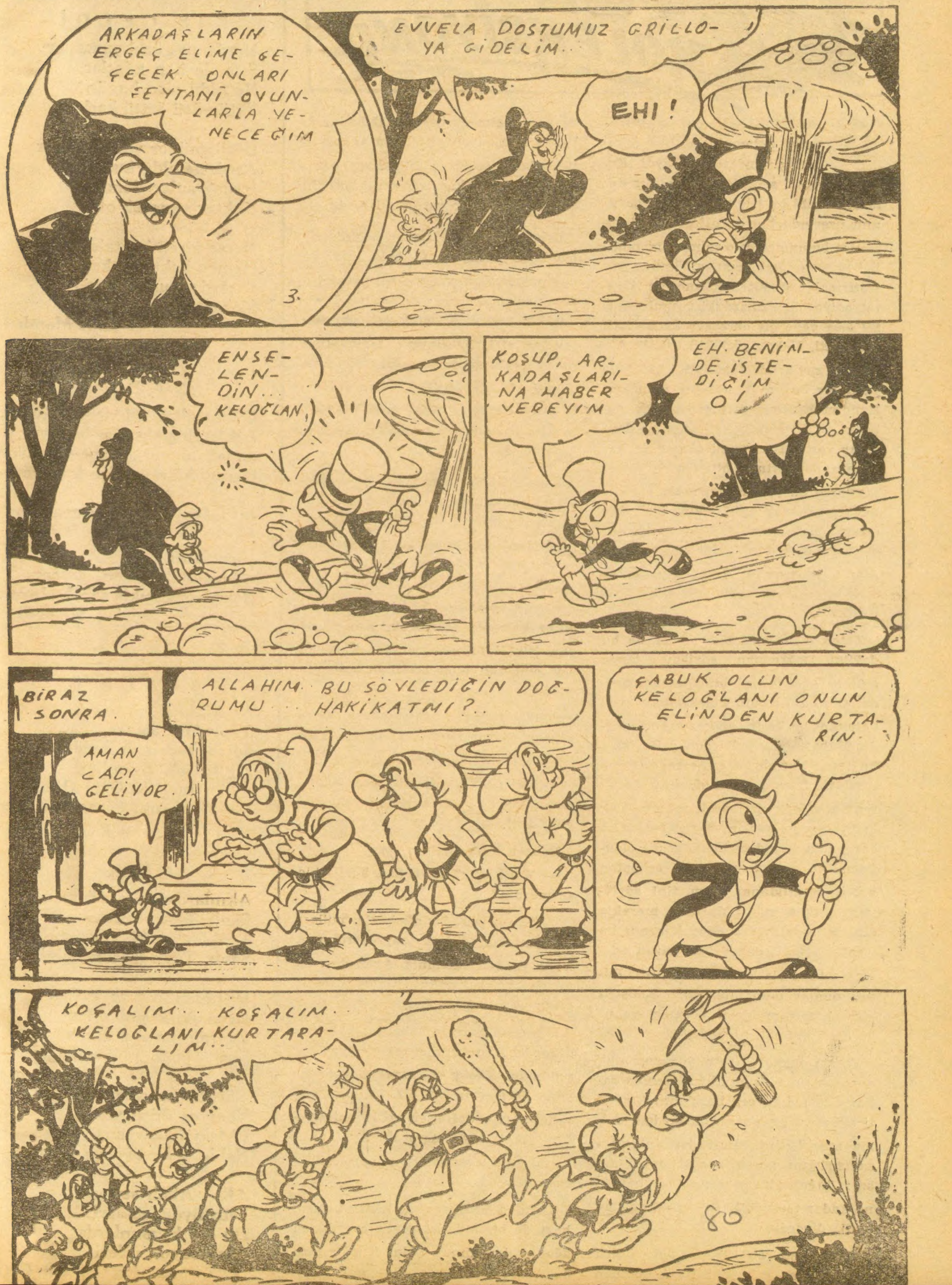

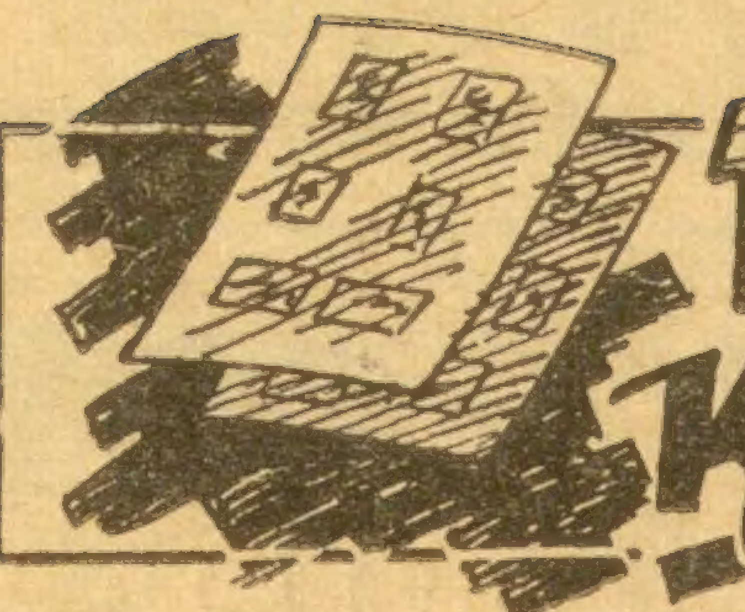

PUL KOLEKSİYONU

— NAKLEDEN: L. SOYKUT —

AĞABEYİSİNİN pul koleksiyonu Selmanın başlıca öfkelendiği şeylerden biriydi. Bunun bir çok sebepleri vardı. Bir defa Rıza gibi on beş yaşında bir çocuğun üzerinde hiç de alâka verici resimler bulunmayan o mini mini renkli kâğıt parçacıklarını, albümüne yerleştirmekle vakit geçirmesine hayret ediyordu. Pullardaki resimler güzel olsa gene bir dereceye kadar hak verecekti. Fakat gözlüklü sakallı bir adam, saçlarını ensesinde toplamış yaşlı bir bayan, Yahut bir manzara. Bundan başka pulların üzerinde yabancı dille yazılmış kelimeler ve damgalar vardı. Rıza nasıl oluyor da her akşam derslerini bitirdikten sonra saatlerce bu pulları ayırmak, yerlerine yapıştırmak gibi sıkıcı bir işle meşgul olabiliyordu? Selma: "Ah ben o yaşta olsaydım, neler yapardım?,, diye düşünüyordu. Fakat o yaşa gelmek için en az daha beş sene bekliyecekti.

Zaten öfkesinini tek sebebi de bu değildi. Doğrusunu söylemek lâzım gelirse ağabeyisini biraz kıskanıyordu. Çünkü Rızanın koleksiyonu evde bulunan herkesin alâkasını çekiyordu. Babası bile, pullardan pek fazla anlamadığını söylemesine rağmen, akşamları, Rıza pul albümünü açtığı zaman, elinde olmıyarak masaya yaklaşır, oğlunu zevkle seyrederdi. Rıza her pulun hangi memlekete ait olduğunu, ne zaman ve hangi sebepten ötürü çıkarıldığını, kıymetini söylüyor, herkes anlattıklarını merakla dinliyordu. Anneleri bile, Rızanın koleksiyonuna bakmak için bazan işlediği örtüyü bir kenara bırakırdı. Bütün bunlar olup biterken, Selmaya bir hesap problemi çözmek yahut bir yazı yazmak zorundaydı.

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, Selma daima dağınıklığı, yerinde rahat durmadığı, cep harçlığını kıymeti olmayan şeylere sarfettiği için daima azar işitirdi. Defterlerinin intizamsızlığını gören annesi onu sık sık: "Ağabeyinden örnek al, bak o ne kadar tertipli. Hem hesabı da kuvvetli,, diyordu.

Selma işte bu sebeplerden ötürü yavaş yavaş pullardan da, albümden de nefret etmeğe başladı. O kadar ki bazan koleksiyon yüzünden ağabeyisi ile sebepli sebepsiz münakaşa ediyor yahut zamkı, fırçaları kimsenin bulamıyacağı bir yere saklıyordu.

Günün birinde Rıza hastalandı. Hastalığı bronşitti. O hale geldi ki, doktor çocuğun vereme tutulacağından endişe etmeğe başladı ve Rızanın bir prevantoryoma yatırılmasını tavsiye etti. Düşünüp taşındıktan sonra doktorun tavsiyesini yerine getirmeğe karar verdiler. Annesinden, babasından ve sevgili pullarından ayrılmak Rızaya acı geldi, fakat çaresiz gitmeğe razı oldu.

Rıza gittikten sonra, eve bir sessizlik çöktü. Bilhassa akşamlar çok hüzünlü geçiyordu. Üzüntü içindeydi. Sonradan biraz alıştılar. Fakat Selmanın babası, akşamları artık pul koleksiyonu ile meşgul olamadığı için sıkılıyor, gazetesini okuduktan sonra çıkıp kahveye gidiyordu. Annesi de yün işini bırakıyor, yapılacak başka şey olmadığı için, iskambil falı açıyordu.

Selma düşünüp taşındıktan sonra nihayet karar verdi bir akşam kahveye gideceği sırada:

— Baba, müsaade ederseniz ağabeyimin koleksiyonuna ben devam edeyim, dedi.

Babası hayretle:

— Nasıl olur? dedi. Sen bu işi hiç sevmezdin?

—Ziyanı yok. Siz ağabeyim pulları yapıştırırken daima seyrederdiniz. Bana yardım edersiniz. Ağabeyim dönünce koleksiyonun zenginleştiğini görünce memnun olur.

O akşam Selmanın babası kahveye gitmedi. Hep beraber çalışmağa koyuldular. Küçük Selma pul koleksiyonu ile meşgul ola ola, intizamı öğrendi. Artık defterlerine de mürekkep lekeleri yapmıyordu. Ayni zamanda sakin ve sabırlı olmayı da öğrenmişti.

Bundan hem annesi, hem babası, hem de bir müddet sonra eve dönen ağabeyisi memnun oldu. Küçük kıza gelince o da rahata kavuşmuştu.

OKUYUCU KÖŞESİ

KIŞ GELDİ

Nerde şu güzel yamaçlar
Sıra ile hep ağaclar.
Ne oldu size bugün?
Üstümüzü örttü karlar.

Görünmüyor yavru kuşlar
Artık ne oldu kuzular?
İcecek sular dondu,
Yoktur yenecek otlar.

Derse giren bir talebe
Hemen baktı bir kere.
Dışarda kuş tüyleri,
Konarlarken yerlere.

Erol Moralı

* * *

SABAH

Güneş altın ışıklarla doğuyor,
Işıklar loş alanları boğuyor.
Sabah oluyor, hayat uyanıyor
Karanlıkları ışıklar koğuyor.

İnsanlar, hayvanlar uyanıyor
Horozlar canlı sesle ötüyor
İnsanlara:
— Kalkın, çalışın! diyor;
Rengârenk ışıkla sabah oluyor.

Sevinç Minegül

* * *

AFACAN

AFACAN'ı görünce,
Yaprağını açınca,
Sevincimden durmadım
Zıplıyarak oynadım.

İnebolu Orta Okulu
2 nci sınıf öğrencilerinden

* * *

TÜRK

Akınlardan boş dönmez
Şanlı Türk Mehmetçiği
Türkün şerefi sönmez
Şanlı Türk Mehmetçiği.

Düşmanı denize döken
Otuz iki dişini söken
Bayrağı kaleye diken
Şanlı Türk Mehmetçiği.

Türkün bu aslanları
Yeniyor düşmanları
Heleki Sakaryada
Nehir oldu kanları.

Allah Allah sesleri
Titretiyor gökleri
Bu ses ki akınlarda
Coşturuyor erleri

Samsun: Aydın Çatır

BULMACA

Resimde gördüğünüz atı ürkütüp duran adam nerede?

Bulduğunuz takdirde, mecmuayı kesmeden yalnız yerlerini işaretledikten veya kopyalarını çıkardıktan sonra mufassal adresinizle ve Bilmece Kuponuyla birlikte ve üzerine (Afacan Bilmece Memurluğu) yazarak mecmuamızın adresine yollayınız.

Bulmacayı doğru halledenler arasında kur'a çekilecek birinciye bir kır çantası, ikinciye oyuncaklı Amerikan baskısı Miki albümü, Üçüncüye bir yazı takımı verilecektir.

BEŞİNCİ SAYIDAKİ BULMACAYI ÇÖZENLER:

Çekilen kur'ada:

(Küçük sinema makinası): Nuri Silivrili, Kasımpaşa.

(Kır çantası): Sevim İlhan, Cebeci-Ankara.

(Büyük boya takımı): İhsan Gülertan, Yeni sokak Adana.

Büyük albüm kazananlar:

Rüştü Karagöz, Vefa Lisesi 4-B öğrencisi Vefa; Gülşen Yalaz, Beşiktaş 50. ilkokul 3-A Yıldız; Erdoğan Büke, Küçükbağlar Terakki sokak No. 17/2 Bakırköy.

Küçük albüm kazananlar:

Yusuf Kayaöz, Meşrutiyet so. No. 40 Ortaköy; İsmet Engin, Hacı Fidan so. No. 4/1 Sarıgüzel; Yılmaz Özduman, Feyzipaşa cad. No. 115 Fatih.

Boya kutusu kazananlar:

Oktay Göy, Cambaz so. No. 30 Edirnekapı; Vedat Aretan, Bozdoğan kemeri No. 31 Vezneciler; Toros Keskinbıçak, Lala Şahin so. No. 51 Kurtuluş; Ayten Güldüren, Kurudut so. No. 29 Fatih.

Not defteri kazananlar:

Özer Takdemir, Cam fabrikası evleri No. 33 Paşabahçe; Saniye Acar, Mürsel Paşa cad. No. 91 Fener; Şecaattin Akman, Mahmutpaşa İlkokulu; Emel İzgi, Valide camii so. Şen apt. Aksaray; Şerif Çırçır, Hacıkadın Bostan so. Küçükpazar; Vladimir Lazaroviç, Bankalar cad. No. 34 Galata.

Kitap kazananlar:

Coşkun Erdem, Deniz kenarında kunduracı Nuri Altınayar eli̇le Kuşadası; Melik Üs, Haseki Hastahanesi 13. koğuş Aksaray; Mithat Yeni, Hal karşısında nalıncı Manisa; Turgut Yazıcıoğlu, Karataş Ortaokul 1-A No. 30 İzmir-Karataş; Mehmet Ali Saraç, Bakkal No. 21 Keşan; Nurettin Özyazıcı, Kireçli kaya mah. 574. so. No. 281 İzmir; Haluk Kesimli, Yeni Çarşı hamamı so. No. 43 Manisa; Habib Demirağ, Kocakapı 954. so. No. 256 İzmir; Bige Dilek, İltekin İlkokulu 1-B No. 89 Ankara; Kâmil Özgüven, Çarşıbaşında berber İzmit; Nazan Güngör, Tarlabaşı Karakurum so. No. 21; Nuran Demirören, Nişanca Fırın so. No. 8 Kumkapı.

Bulmaca Kuponu No. 7

"Yeni Afacan" Füruzağa Okulunda

1931 de kurulmuş olan bu okulda 534 öğrenci, 11 öğretmen var. 10 dershane, 2 teneffüshanesi bulunan Firuzağa okulu, semt itibarile açıklık, temiz ve güneşli bir mevkide.

Başöğretmeni Kemal Ardıç, ideal sahibi ve çocuk sever bir kişi. Öğretmenler; Seniha Uran, Hanife Candaş, Münevver Saymer, Nevira Bozgıcan, Şadıvan Kıvanç, Hidayet Tunçer, Aliye Tonagilay, Zafer Ayman, Müzeyyen Bilen ve Hâdise Kubaş.

Okulda öğrenciler için bir ping-pong masası var.

Okulda sık sık temsiller de veriliyor. Okul, fakir öğrencilerine kitap, defter, kalem aldığı gibi, yılda 40 öğrenciyi yediriyor ve 60 öğrenciyi de giydiriyor.

Biz öğretmenlerle konuşurken öğrenciler (Afacan) ı almışlar bahçenin bir köşesinde yüksek sesle birbirlerine okuyorlardı.

Dikkat ettim; hepsinin gözleri bilgi, zekâ ve sevimlilik ile parlıyor.

İçlerinden birine sordum:

— Adın ne?

Gülerek cevap verdi:

— Destîne.

— Soyadın?

— Emre.

— Hangi dersi çok seviyorsun?

— Tarihi..

— Arkadaşlarından kimleri daha çok seviyorsun ?

— Sermeti, İffeti.

— Başka ?

— Başka yok!

— Afacan'ı okuyor musun?

— Her hafta alıyorum.

— Nasıl, beğeniyor musun?

— Tabiî...

Yanağını okşadım. Bana teşekkür etti ve koşarak arkadaşlarının arasına girdi.

Orhan Elmas

Küçük Afacan Korsanlar Arasında

Bedavacı Afacanlar Dünyayı Geziyor

— 7 —

Kuşun boynu kopmuş, bıçak da tayyarecinin elinden düşmüştü.

Topaçla Kırbaç, tayyareci ipi kesmek üzere bıçağı kaldırdığı zaman korkularından gözlerini kapamışlar, kendilerini olacağa teslim etmişlerdi. Fakat kuşların gürültüsünü duyunca merakla gözlerini açmışlar, ipin kopmadığını ve hâlâ uçtuklarını görerek hayrete düşmüşlerdi. Tayyarecinin de elinde bıçağı olmadığını görünce işi anladılar ve sevinçlerinden gülmeğe başladılar. Zavallı adam kızmış bir halde tayyaresinin içine çekilmeğe mecbur oldu.

Topaçla Kırbaçın sevincine payan yoktu. Kırpaç gülerek:

— Geçmiş olsun, Topaç, dedi. Nasıl, yüreğin ağzına geldi, değil mi?

— Benim değil ama senin yüreğin koptu.

— Niçin?

— Bu kadar yükseldikten sonra ip koparsa bütün plânların suya düşecek.

— Sen de kendin suya düşeceksin diye korktun ya.

Hakikaten altlarında ucu bucağı gözükmeyen engin bir deniz vardı. Dalgalar birer dağ gibi yükseliyor, beyaz köpürüyordu. Böyle dalgaların arasına düşmek ne büyük tehlike idi!

Böyle bir tehlikeyi atlattıkları için seviniyorlardı. Fakat bu sevinçleri çok sürmedi. İkinci bir tehlike ile karşılaştılar.

Önlerindeki tayyare, yukarıda bir rüzgâr tabakasından kaçarak alçalmış, adeta dalgalara sürünürcesine ilerliyordu.

Biraz sonra bu tehlike canlı bir hal de karşılarına çıktı:

Denize o kadar yaklaşmışlardı ki birdenbire büyük bir dalga tayyarelerin üzerine yükseldi. Dalga ile beraber büyük bir canavar üzerlerine sıçramıştı. Büyük ağzını açmış korkunç testereye benziyen dişlerile hücum ediyordu. Hem de nereye doğru biliyor musunuz? İki tayyareyi birbirine bağlayan ipe doğru! Demek ki, canavar ipi kesecekti.

(Arkası var)

YENİ TEFRİKAMIZ

Yeni Afacan, okuyucularına çok meraklı bir tefrika hazırlamıştır. Gelecek sayıdan itibaren başlıyacaktır.

OKUYUCU FIKRALARI

AZILI DELİ

Tımarhaneden kaçan bir deli sokakta bir adamın üstüne doğru yürüyünce adam kaçmağa, deli de kovalamağa başlar.

Deliyi tutmak için takip edenler kaçan adama bağırırlar.

— Dikkat et, seni kovalayan azılı bir delidir.

Adam bunu da işitince, süratini büsbütün arttırır; deliyi şaşırtmak için de önüne ilk gelen bir sokağa sapar, sapar ama sokağın çıkmaz olduğunu görünce tabiî geriye de dönemez korkudan tıkanacak bir halde elleriyle yüzünü örterek bir duvara kapanır kalır.

Arkasından yetişen deli adamın omuzuna birdenbire vurarak:

— Elim üstünde kalsın deyip gerisin geriye kaçar.

İstanbul, A. D.

DELİDEKİ FERASET

İki deli tımarhanede konuşuyorlardı:

— Yahu, bizi burada hâlâ niçin tutuyorlar? Biz artık akıllanmadık mı? Gidip baş hekime söyleyelim de bizi salıversinler.

— Pek alâ, haydi git söyle.

— Hayır sen söyle.

— Gel birbirimizi imtihan edelim, hangimiz daha akıllı isek o gitsin söylesin.

— Güzel fikir.

Delilerden biri yerden aldığı taşı avucunun içinde saklayarak ötekine sorar;

— Bil bakalım, avucumun içinde ne var?

— Tramvay.

Öbürü hiddetle:

— Saymam, gördün de söyledin! Der.

İstanbul: Altan Sayıoğlu

Afacan Dünyayı Dolaşıyor

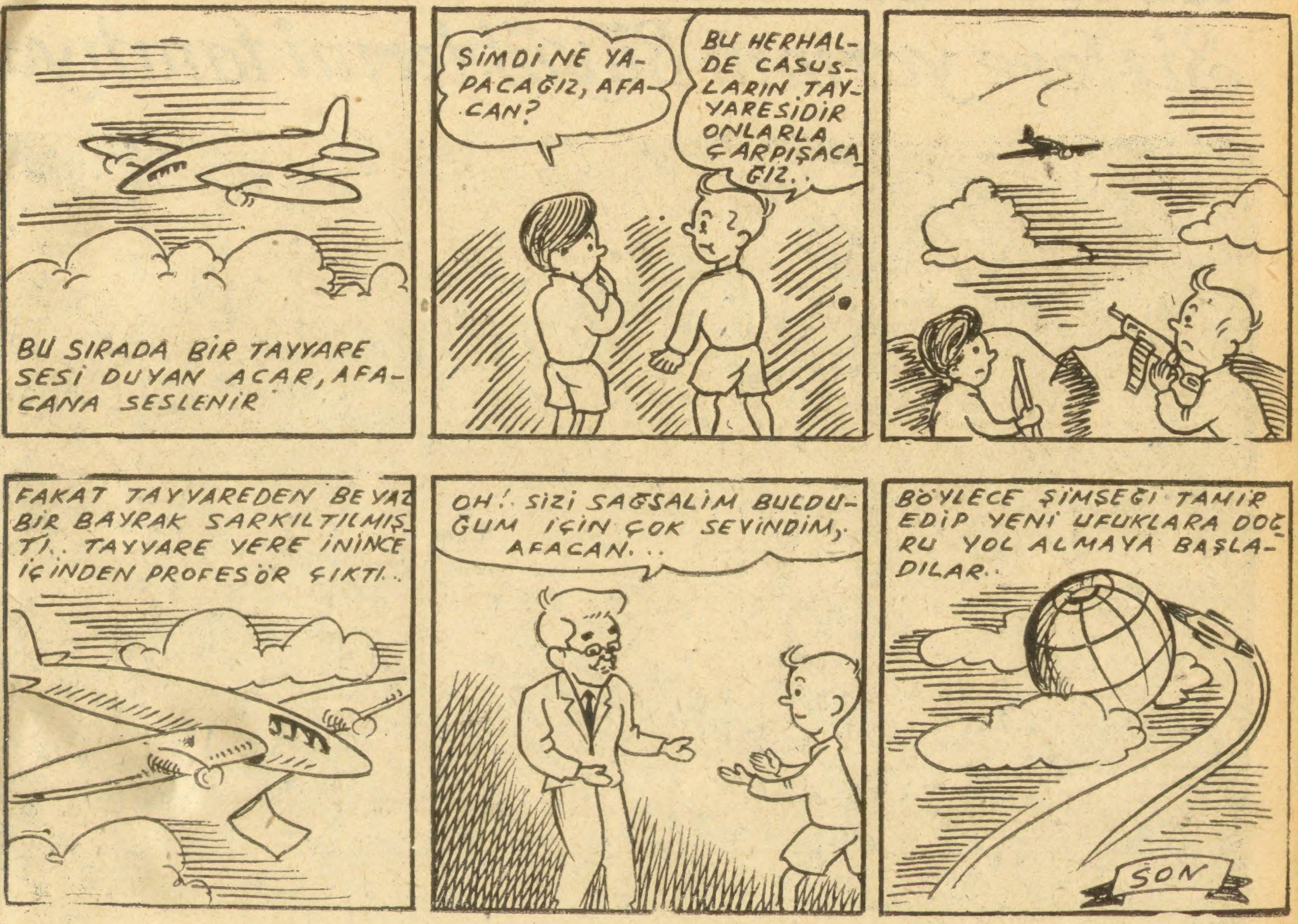

BİRAZ GÜLELİM

BİRİNCİ

İki yaşlı kadın konuşuyordu:

— Oğlunuz asker olmuş diye işittim.

— Ya hemşire, ah bilsin, her zaman sınıfının sonuncusu olan oğlum, şimdi birinci ordu, birinci tabur, birinci bölüğünün birinci neferi imiş!

ANLAYIŞ !

Hizmetçi:

— Hanım efendi, küçük bey mektepten geliyor.

Bayan:

— Pencereden mi gördün?

Hikmetçi:

— Hayır, kedi dolabın altına kaçıp saklandı da, ondan anladım.

HAYRET

İki afacan arkadaş şuradan buradan konuşuyorlardı. Biri ötekine:

— Beni annem doğurduğu zaman iki kilo idim.

— Hayret.. Sonra yaşadın mı?

FARE ZEHİRİ

Eczacı kibar ve titiz müşterisine :

— Aldığınız fare zehiri ilâcını götürecekseniz bir kâğıda sarayım.

— Hayır., Ben size fareleri buraya göndereceğim!

Zengin İkramiyeli müsabaka kuponu No. 7

ÇABUK CEVAP VERİNİZ SORULARININ KARŞILIKLARI

1 — Eğer bu sizi eğlendirirse ne alâ.. Sayayım. Fakat sıfırdan bir milyona kadar saymak 62 gününüzü alır. 2 — Kaymak sütün üzerinde yüzdüğünden tabii daha hafiftir. 3 — En yakın akrabanız, ne ananız, ne babanızdır, kan bakımından erkek veya kız kardeşinizdir. 4 — Yalnız İskoçyada değil, dünyanın hiç bir yerinde nisanın 31 i hiç bir pazara rastlamaz. 5 — Sırtından ta yerlere kadar uzun saçlarla dolaşan bir adama şimdiye kadar bir yerde tesadüf ettiniz mi?

ZENGİN İKRAMİYELİ BÜYÜK MÜSABAKA

Evvelki sayılarımızda tafsilâtını verdiğimiz bu büyük ve zengin ikramiyeli müsabakanın kuponlarını neşre devam ediyoruz. Onları kesip saklayınız.

AFACAN OKULLARI GEZİYOR

Sizlere yarının Büyüklerini tanıtıyor

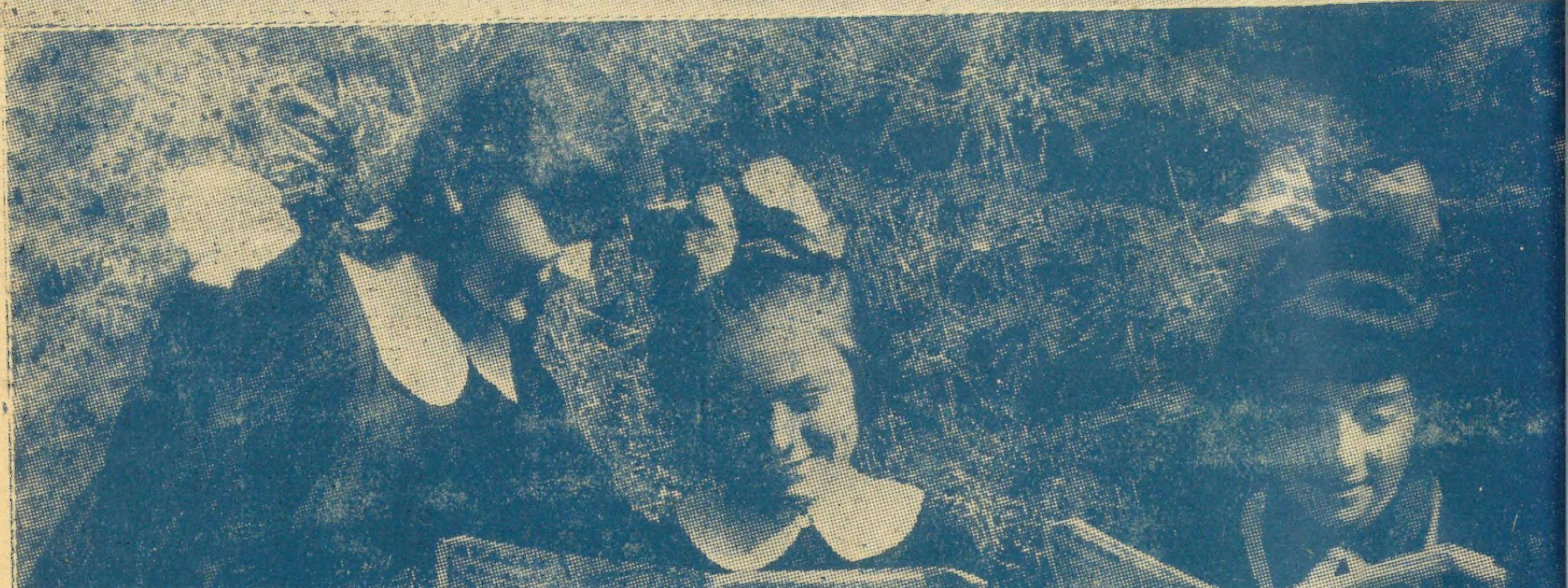

İstanbul Fıruzağa ilk okulu öğrenci'erinden bır grup sayın öğremenler ile birlikte.. ve çok sevdikleri Afacan'ı okuyan sevinli öğrenciler.